

Orsz. Középisk. Tanáregy. Közlöny (12. sz.) *Madzsar Gusztáv* a középiskolák igazgatásának olyan reformját kívánja, hogy az igazgatók elsősorban tanulmányi vezetők lehessenek, a főigazgatók mellett egyes szakokban külön szakfelügyelők végezzék az ellenőrző és irányító látogatásokat; általában módját kell találni annak, hogy minden iskolában eleven pedagógiai tevékenység fejlődjék ki. — *Kemény Gábor* közleményében fontos az a kívánság, hogy külföldi tanulmányútra mindenki határozott céllal menjen, erkölcsi kötelezettséget érezzen azért, hogy ott mit tanul és itthon miként értékesíti; lehetetlenné kell tenni a tanulmányutak mai szabadosságát és ötletszerűségét; nem dolgozók ne lehessenek külföldön közülünk. Tegyük hozzá: állami pénzen! Magunk tapasztalatából tudjuk, hogy e kívánságok teljesen indokoltak, mert van, akire találunk. Különösen megfontolni valónak tartjuk azt a szintén tapasztalt tényt, hogy más nemzetek fiai nemzeti misszióval járnak külföldön. S éppen ezért hangoztatjuk, hogy itt nem elég a tanárok tanulmányútjára gondolni, hanem a jogászok, orvosok, technikusok, gazdák útjaira is ugyanezek a szempontok alkalmazandók. — *Nagy József* Középiskola és filozófia c. cikkében azt fejtegeti, hogy a középiskola ismereteket, kész igazságokat közöl s tanításának ez a dogmatikus jellege nehézzé teszi benne a filozófiai gondolkodás érvényesülését. A tanulónak még a legmagasabb fokon sincs a tudományokkal oly benső ismeretsége, hogy filozófiai problémák felvetődhessenek elméjében s így ha ezeket kívülről kényszerítenők reájuk, többet ártanánk, mint használnánk. Az iskolába tehát a tisztán filozófiai problémák nem valók, valamint az etikai fejtegetések sem. A szerző még a ma tanított lélektant is elhagyná, mert sok benne a bizonytalanság; az emberi lélek tapasztalati megismerését azonban minden tantárgy szolgálhatja és szolgálja is. A középiskola betetőzéséül logikát kíván mint tudományelméletet, heti 2 órán a VIII.-ban. Meg kell világítani a tudományok szerkezetét, a tudományos gondolkodás természetét s így bevezetni a tanulókat a tudományos tanulmányozásba. Ennek a tanításnak a célja: a gondolat munkájának öntudatosítása. Erre természetesen nem volna alkalmas bármelyik tanár s nem volna szabad — úgymond — a logikának «tölteléktárgy»-nak lennie.

Polgáriskolai Közlöny (5—6. sz.). *Tas F.* nagyobb tanulmányban azt vizsgálja, hogy a p. i. négy osztályán kívül mely középfokú iskolák állanak a mezőgazdák, iparosok, kereskedők rendelkezésére. Az 1910. évi népszámlálás és az 1913. évi kormányjelentés adataival igazolja, hogy a p. i. kifejlesztése gazdasági és kulturális szükséglet, hazánk elhanyagolt községeinek emelkedését, a nemzet szellemi és anyagi erejének fokozódását, a nemzet sokféle széttagoltságának csökkenését idézné elő.